

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/334/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207451
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415207451.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanej: C. B., trvale bytom C. O. XXC, 841 05 Bratislava, o zaplatenie 3 440,74 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 02.06.2015 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 3 440,74 eura spolu s úrokom vo výške 12,25 % ročne zo sumy 2 944,17 eura od 26.09.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2 911,17 eura od 26.09.2014 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril so žalovanou dňa 15.05.2008 zmluvu o splátkovom úvere č. 0632569245, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 146 000,- Sk (4 846,31 eura) s dohodnutou premenlivou úrokovou sadzbou 12,25 % ročne. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 67 pravidelných mesačných splátkach vo výške 3 081,- Sk (102,27 eura) splatných vždy k 20. dňu v mesiaci, prvá splátka bola splatná dňa 20.06.2008 a posledná dňa 20.12.2013, RPMN bola dohodnutá vo výške 15,24 % a priemerná RPMN bola vo výške 17,74 %. Poukázal na to, že dňa 25.09.2014 bola na neho postúpená pohľadávka voči žalovanej. Oznamením zo dňa 07.10.2014 upovedomil právny predchodca žalovanú o postúpení pohľadávky a výzvou zo dňa 18.03.2015 ju žalobca vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, čo sa však do dnešného dňa nestalo. V dôsledku toho mala žalovaná ku dňu 25.09.2014 (ku dňu postúpenia pohľadávky) splatný dlh vo výške 3 440,74 eura, ktorý pozostáva z istiny vo výške 2 944,17 eura a príslušenstva vo výške 496,57 eura.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 21.07.2015 žalobca v nadväznosti na výzvu súdu uviedol, že súčasťou istiny 2 944,17 eura sú aj zmluvne dohodnuté úroky a poplatky, ktoré neboli úhradami žalovanej uhradené včas a ktoré sa k nej pripočítali v deň ich splatnosti, čím sa stali jej súčasťou. Takto bolo postupované do prechodu právneho predchodcu žalobcu na nový bankový systém, t.j. do 23.11.2011, potom už istina nenarastala o ďalšie neuhradené splatné úroky a poplatky, ale vyčísľovali sa samostatne. Ďalej uviedol, že príslušenstvo vo výške 496,57 eura pozostáva z úrokov vo výške 274,10 eura (vyčíslených z istiny 2 944,17 eura za obdobie od 26.12.2013 do 25.09.2014 v sadzbe 12,25 % ročne) a z úrokov z omeškania vo výške 222,47 eura (vyčíslených z istiny 2 944,17 eura za obdobie od poslednej úhrady dlhu, t.j. 21.10.2013 do 25.09.2014 v sadzbe 8 % ročne). Uviedol tiež, že pôvodný veriteľ po zistení porušenia zmluvných dojednaní žalovanou nevyhotovil dokument ani doručenkou výzvy, nakoľko tieto výzvy pôvodný veriteľ nearchivuje. Poukázal pritom na bod 18.11.

Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., podľa ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. V tejto súvislosti uviedol, že banka nebola povinná žalovanú vyzývať na zaplatenie pohľadávky pred jej postúpením, nakoľko táto prejavila svoj súhlas s postúpením podpísaním zmluvy o splátkovom úvere, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s..

Písomným podaním doručeným súdu dňa 12.02.2016 žalobca uviedol, že odo dňa prvej splátky, t.j. od 20.06.2008 do 25.09.2014, t.j. do postúpenia pohľadávky žalovaná zaplatila celkom sumu 4 328,96 eura, z čoho bolo započítané na istinu 2 214,90 eura, na úroky 1 667,40 eura, na poplatky 99,55 eura a na úroky z omeškania 347,11 eura.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 16.02.2016, na ktoré sa však žalovaná neodstavila, pričom svoju neúčast' neospravedlnila a nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jej neprítomnosti.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril so žalovanou dňa 15.05.2008 zmluvu o splátkovom úvere č. 0632569246 (č.l. 8 spisu), na základe sa zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový úver vo výške 146 000,- Sk (4 846,31 eura) pri úrokovej sadzbe 12,25 % p.a.. Žalovaná sa zaviazala úver splácať mesačnou splátkou vo výške 3 081,-Sk (102,27 eura) vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na termín 20.06.2008, počet splátok 67, konečná splatnosť úveru 20.12.2013, RPMN 15,24 %, priemerná RPMN 17,74 %, celkové náklady spojené s úverom 65 007,50 Sk (2 157,85 eura), spracovateľský poplatok 3 699,- Sk (122,78 eura), poplatok za správu úveru 60,- Sk mesačne (1,99 eura). Podľa čl. II. bod 4. a 5. zmluvy o splátkovom úvere všetky právne vzťahy výslovne neupravené v Úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok okrem článku 7.4.b), VOP okrem článku 7, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Listom zo dňa 07.10.2014 (č.l. 9 spisu) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2014 postúpil pohľadávku z predmetnej zmluvy vo výške 3 440,74 eura s príslušenstvom na žalobcu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2014 spolu s prílohou č. 1 (č.l. 32-37 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku z predmetnej zmluvy na žalobcu, pričom ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 3 440,74 eura s príslušenstvom, počet dní omeškania 824. Z výpisu z úverového účtu žalovanej (č.l. 39-101 spisu) súd zistil, že žalovaná čerpala úver vo výške 146 000,- Sk (4 846,31 eura) a uhradila splátky spolu vo výške 130 414,24 Sk (4 328,96 eura), posledná úhrada bola vykonaná dňa 21.10.2013. Podľa bodu 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. (č.l. 11-20 spisu) ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta (a/ ak je Klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní), Banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru, t.j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a Klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len "O.z.") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky (ďalej len "zákon o bankách") ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v rámci svojho podnikania a zároveň úver bol žalovanej poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak). Predmetná zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 O.z., ktorá má podobu typovej (štandardnej) formulárovej zmluvy, ktorá je charakteristická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a spotrebiteľ vzhľadom na formulárovú predtlač jej obsah nemôže žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť.

Keďže v posudzovanej veci si žalobca v konaní uplatnil voči žalovanej pohľadávku, ktorá na neho bola postúpená právnym predchodcom, súd sa v prvom rade zaoberal tým, či boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu. Keďže zmluva o splátkovom úvere bola uzatvorená právnym predchodcom žalobcu, ktorý bol bankou, a týmto subjektom bola následne pohľadávka z tejto zmluvy postúpená na žalobcu, súd posudzoval splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z hľadiska kritérií obsiahnutých v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý tieto podmienky podrobne (a konkrétne) vymedzuje. Súd pritom dospel k záveru, že tieto podmienky v posudzovanom prípade neboli splnené.

Z citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť na tretiu osobu iba takú pohľadávku (alebo jej časť), ktorá zodpovedá peňažnému záväzku jej klienta voči nej, s

ktorým je klient napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením. V zmysle bodu 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. bola Slovenská sporiteľňa, a.s. oprávnená z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovanej (omeškanie s úhradou splátok úveru) okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o splátkovom úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a.s. nevyužila ani jednu z týchto možností, ale žalovanú pohľadávku postúpila na žalobcu bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o splátkovom úvere alebo odstúpením od nej. Pre platné postúpenie takejto pohľadávky na žalobcu však bola v zmysle citovaného ustanovenia zákona o bankách nevyhnutná písomná výzva Slovenskej sporiteľne, a.s. žalovanej (pred postúpením pohľadávky) na splnenie jej povinnosti zodpovedajúcej postupovanému záväzku (s ktorým musela byť žalovaná dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní). Žalobca v konaní na výzvu súdu uviedol, že "pôvodný veriteľ po zistení porušenia zmluvných dojednaní žalovanou nevyhotovil dokument ani doručenkou výzvy, nakoľko tieto výzvy pôvodný veriteľ nearchivuje.". Žalobca teda v konaní nepreukázal splnenie uvedenej podmienky zo strany jeho právneho predchodcu.

Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ Slovenská sporiteľňa, a.s. za popísaných okolností zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2014 postúpila na žalobcu žalovanú pohľadávku, postupovala v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má za následok neplatnosť postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2014 podľa § 39 O.z. (pre rozpor so zákonom). Žalobcovi preto chýba v spore aktívna vecná legitímácia, z dôvodu ktorého súdu neostávalo iné, ako jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Vzhľadom na kogentný charakter citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nemohol byť dôvodný ani poukaz žalobcu na bod 18.11. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., kde si mal jednostranne a odchyľne od kogentnej právnej úpravy ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách právny predchodca žalobcu upraviť výhodnejšie vo svoj prospech podmienky postupovania svojich pohľadávok voči klientom (bez potreby predchádzajúcej výzvy). Okrem toho však súd poukazuje na to, že vo Všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s. priložených k žalobe (č.l. 11-20 spisu) sa uvedený bod 18.11. ani nenachádza (čo však nebolo pre posúdenie veci podstatné, nakoľko ak by aj žalobca takéto znenie ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok predložil, súd by ho vzhľadom na kogentný charakter ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách považoval za neplatné).

Nad rámec uvedeného súd uvádza, že banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu. Nad činnosťou bánk vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, poskytovať platobné služby pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 zákona o bankách). Z uvedeného špecifického charakteru činnosti bánk a ich špecifického postavenia vyplýva dôvodnosť špecifickej (sprísnenej) úpravy podmienok, za ktorých môžu svoje pohľadávky voči svojim klientom postupovať na iné subjekty. A to aj za tým účelom, aby sa klienti vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou, neočakávane neocitli v zmluvnom vzťahu s iným subjektom (aj takým, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska) bez toho, že by sa im poskytla možnosť uvedenému postupu zabrániť dodatočnou úhradou svojho záväzku voči banke, a to práve na základe výzvy banky na jeho splnenie. Preto súd v posudzovanej veci (v ktorej predmetom postúpenia bola pohľadávka banky) aplikoval v súlade so zásadou *lex specialis derogat legi generali* špeciálnu (osobitnú) právnu úpravu zákona o bankách upravujúcu špeciálne (osobitne) podmienky postúpenia takejto pohľadávky na iné subjekty. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na dôvodovú správu k ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách (pôvodne išlo o § 92 ods. 7), podľa ktorej: "V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou."

Na podporu správnosti záveru o neplatnosti postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24.02.2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k.

6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015, rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/180/2013 zo dňa 19.11.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/153/2014 zo dňa 12.03.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014 zo dňa 27.01.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C/427/2015 zo dňa 19.11.2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7C/209/2014 zo dňa 04.03.2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17C/169/2014 zo dňa 16.06.2015, v ktorých súdy v právnych veciach týkajúcich sa rovnakého prípadu postúpenia pohľadávok rovnakého postupcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) z obdobných úverových zmlúv na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej za obdobných okolností, dospeli všetky zhodne k rovnakému záveru o neplatnosti postúpenia pohľadávky pre nesplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo viedlo k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie postupníka.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej ako úspešnej účastníčke náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila (žiadne jej v konaní ani nevznikli).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.